

Udvalget for Udlændinge- og
Integrationspolitik
UUI alm. del - Bilag 39
Offentligt

Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Kære regering.

Jeg beder jer tage stilling til følgende spørgsmål!!!!

Det er jer der laver lovene, så må det også være jer, der har nogle fornuftige løsninger.

Historien kort.

Anders, 21 år, rejser til udlandet og arbejder for et dansk bygge- og ingeniørfirma. Dels for at dygtiggøre sig, dels for at tjene penge til et hus i Danmark.

Han har hele tiden haft fast bopæl i Danmark, al korrespondance sker gennem firmaet i København, han betaler til dansk fagforening, er omfattet af dansk sygesikring og indsender selvangivelse hvert år. Han havde rejst nok som 26-årig og vendte hjem.

(Nu opfordrer alle jo de unge mennesker til at rejse ud og dygtiggøre sig, og når de rejser i den alder, kan man vel ikke forlange at de skal leve i cølibat, så kunne det jo ske de forelskede sig).

Det skete jo også for ham, han forelskede sig i en pige fra Jamaica, der på det tidspunkt havde en datter på 8 mdr.. Senere giftede de sig og fik et fællesbarn. Børnene er i dag knap 3 og 5 år gamle.

Kontrakten med Pihl & Søn lyder på en 60-72 timers arbejdsuge, fordelt over 6 dage (Anders arbejder som byggeleder). Det er jo fint nok når man er selv, men ikke når man har familie.

Så den lille familie blev træt af rejseriet og vendte hjem til Danmark 7. august 2004. Anders havde nået sit mål. Han havde købt hus, bil og havde fast arbejde. Der er bare den lille hage ved det at hans kone endnu ikke er fyldt 24 år.

Ja i udlandet bliver unge mennesker voksne, i Danmark tuller mange rundt til de er halvgamle, gennemsnitsalderen for 1. gangsfødende er vel efterhånden omkring de 30 år.

Jeg blev f.eks. selv gift med 21 – fik 4 børn – og er gift med den samme mand endnu. Hvordan det så har kunnet lade sig gøre, når man nu ikke er giftefærdig før ved det 24. år.

Familien boede i Danmark 1 år, betalte alt selv, selv sprogskole, kr. 5000.00 pr. måned for 2 dage om ugen, sammen med alle mulige andre nationaliteter, som ikke var særlig ivrige efter at lære dansk, men de fik det jo betalt, og når nu loven sagde at det skulle de.

Psykisk var det et hårdt år, aldrig få noget svar fra Udlændingestyrelsen, aldrig vide, hvornår man fik 6 dage til at pakke kufferten og et frimærke i nakken. Så da sygesikringen udløb, turde de ikke

blive i Danmark mere, tænk hvis hun blev syg???? Og tandlægebesøg kunne der slet ikke være tale om. Biblioteksbesøg – nej, kun hvis man har sygesikringsbevis osv. osv.

Begge børnene havde gået i dansk institution og talte dansk flydende efter 3 mdr.

12. august 2005 forlod de landet igen, tilbage til det danske firma, hvor min søn igen arbejder 60-72 timer om ugen – i 35 g varme, døgnet rundt. Børnene er frustrerede og kan ikke forstå de ikke må komme hjem igen. Min søn er bitter er ked af det over den behandling han har fået. Det kører ham psykisk ned. P.t. er de på Barbados og aflevere en lufthavn, men 1. januar går det videre. Et rigtigt liv for børnene med alt det flytteri.

Nå men nu spørgsmålet:

Er der nogen som helst chance for at familien kan komme til at bo i Danmark? Skal han sælge sit hus (der p.t. står tomt) sin bil (der p.t. er lånt ud) afskrive sit faste arbejde (der p.t. er overtaget af en tysker, fordi Danmark mangler håndværkere). Ja, Anders er håndværker, arbejder i udlandet som formand for Pihl & Søn. Det var meningen at han skulle komme hjem og overtage sin fars byggefirma sammen med sin bror, skal han også afskrive det?

Skal han vælge at bo på Jamaica , hvor han sandsynligvis ikke får noget arbejde – og så kan han jo ikke forsørge familien eller skal han lade sig skille fra kone og børn og rejse hjem til Danmark. Jamen hvor skal de så bo, nu har de jo rejst rundt med Anders i 3 år og har ingen blivende bopæl.

Skal de flytte til Tyskland en tid for derefter at rejse ind i Danmark fra et andet EU land? Anders har hus 25 km fra Flensborg. Kan han så køre hjem til Broager hver dag for at arbejde og lige se til sit hus, for derefter at køre til Tyskland og overnatte.

Hvad skal familien stille op – hvor skal de bo – I har bestemt at de ikke må bo i Danmark, så I må jo have nogle gode forslag, som jeg gerne modtager.

Er der slet ingen folketingsmedlemmer der har børn ?????? Eller børnebørn????? Eller er I bare ligeglade. Det kommer vel ikke jer ved.

Jeg har forstået at loven er lavet mhp. At forhindre tvangsægteskaber mellem muslimer – men hvad har det med min danske søn at gøre, der for øvrigt er kristen, ligesom hans kone.

Tror I virkelig det gør nogen forskel, tvangsægteskaber i Danmark mellem muslimer kan I ikke forhindre. Selv arbejder jeg et sted, hvor jeg oplever at unge piger bliver sendt til f.eks. Tyrkiet for at blive tvangsgift. Hvem kan forhindre det? Den sidste var knap 20 år.

Det løber mig efterhånden koldt ned ad ryggen med den hadske og menneskefjendske holdning I har, ikke kun til udlændinge, men også til vores egne statsborgere.

For øvrigt synes jeg I skulle lave nogle massive oplysningskampagner for unge mennesker der rejser ud for at dygtiggøre sig, om at de ikke må finde sig en livsledsager derude, for så er de ikke velkommen i Danmark mere.

Der bliver da lavet kampagner nok imod rygning, alkohol, for høj fart osv. osv. for det kan man dø af.. Faktisk kan man også dø (i hver fald indvendig) når man bliver landsforvist.

Jeg venter på svar, og ikke den med at forhindre tvangsægteskaber mellem muslimer, den er for langt ude. For øvrigt vil jeg gerne have oplyst, hvor man henvender sig, hvis man vil klage til Menneskerettighedskommisionen. Alt skal prøves, før jeg opgiver mine børn.

Med venlig hilsen

Kirsten Nielsen
Møllegade 88
6310 Broager

BROAGER KOMMUNE

Allégade 4, 6310 Broager. e-post: Raadhuset@Broager.dk
Telefon 7444 1033. Telefax 7444 9065. Giro 500 6279

Integrationsafdelingen

Ministieret for Flygtninge, Indvandrere
og Integration.
Holbergsgade 6
1057 København K
Att.: Bertel Haarder

K O P I

Ekspeditionstider:

mandag - onsdag: kl. 09.00 - 13.00
torsdag: kl. 09.00 - 17.00
fredag: kl. 09.00 - 12.30

Telefontider:

mandag - onsdag: kl. 09.00 - 15.30
torsdag: kl. 09.00 - 17.00
fredag: kl. 09.00 - 12.30

Kontaktperson:

Deres journal [redacted]

Vort Journal BB

Dato 31. januar 2005

Vedr.: Carla Pollack Nielsen, udl.nr.: [redacted]

Udlændingestyrelsen har d. 17. januar 2005 truffet afgørelse om, at ovenstående ikke kan blive familiesammenført med sin ægtefælle, herboende Anders Boesen Nielsen på grund af 24-årsreglen.

Som integrationsansvarlig kommune for pågældende i tilfælde af at afgørelsen bliver ændret, tilkendegiver Broager kommune hermed, at være fuldt ud indstillet på at tilbyde Carla Pollack Nielsen et introduktionsprogram som krævet efter Integrationsloven.

Endvidere vil Broager kommune tilbyde de relevante pasningsmuligheder for de 2 børn, således at det planlagte introduktionsprogram kan iværksættes uden problemer.

Broager kommune er endvidere bekendt med, at Carla og børnene har en god kontakt med mange borgere i kommunen, hvilket bl.a. giver sig udslag i at familiens ældste datter taler dansk i dagligdagen.

Broager kommune anser det dog også som problematisk, at beslutningen som er truffet af Udlændingestyrelsen medfører at familien splittes. Da familiens ældste barn er et sær-barn til Carla, så er dette barn udvist fra landet med Carla, imens naturligvis Anders og familiens fællesbarn kan blive i Danmark.

Da det er familiens hensigt at bo i Broager og Danmark, et land som de allerede er velintegreret i, så er det Broager kommunes håb og forventning, at De som minister kan ændre afgørelsen om udvisningen baseret på de mere humanistiske fakta der også skal tages højde for i en sådan sag.

Med venlig hilsen

Jørn Lehmann Petersen
Borgmester

